

bemyndigede Ministeren til at lade Loven optrykke med de foretagne Ændringer. Endelig var Udvalget enigt om at udtale, at det maatte være en Forudsætning, at Laanene blev ydet til Grundforbedringsarbejder, som kunde ventes at ville forrente sig i den kommende Tid.

Et *Mindretal* (Venstre og Konservative) stillede imidlertid et Underændringsforslag om *Lønnen* ved Grundforbedringsarbejder. Herefter skulde der til den i Notens citerede Bestemmelse i Lovens § 1, Stk. 3, føjes: »hvilken Arbejdsløn ikke maa overstige den paa Egnen gængse«. Mindretallet fremhævede i Betænkningen, at Lovgivningen om Laan og Tilskud til Grundforbedring var en saavel over for Landbrugskrisen som over for Arbejdsløsheden særlig virkningsfuld Foranstaltning, men Mindretallet saa med den dybeste Bekymring paa en Udvikling, hvorunder Arbejdsløsheden stadig var meget betydelig, medens det var umuligt at skaffe Arbejdskraft til Landbruget. En saadan Tilstand lod sig efter Mindretallets Opfattelse ikke opretholde, og det betragtede det da som et ganske naturligt Krav, at Lønnen ved disse Arbejder skal være den paa vedkommende Egn gængse og ikke den tariffmæssige. »Det er helt urimeligt og meningsløst, at et saadant Lønspørgsmaal skal afgøres ved centraliserede Organisationers Forhandlinger; det maa og bør afgøres efter hver Egns Forhold.«

Under Forhandlingen ved 2. Behandling blev det fra Mindretallets Side hævdet, at den opstaaede Meningsforskel skyldtes et *Cirkulære* fra Landbrugsministeriet til Kommunalbestyrelserne af 21. April 1933, hvori det hedder:

»Det er Ministeriets Opfattelse, at der ved disse Arbejders Udførelse bør betales den tariffmæssige Løn, og man vil derfor fortrinsvis godkende Laan til Arbejder, hvor Arbejdslønnen er fastsat ved Overenskomst mellem Arbejdsgiveren og Arbejdernes Organisation, eller, hvor saadanne ikke findes, de paagældendes Arbejdere.«

Mindretallet kunde ikke gaa med til nu at binde disse Arbejder til tariffmæssige Lønninger.

Over for Mindretallets Betragtning og det stillede Underændringsforslag gjorde *Landbrugsministeren* med Tilslutning af Regeringspartierne gældende, at det vilde være urimeligt, hvis man samtidig med den foreslaaede Udvidelse af Tilskuddene til Landbruget foretog en Ændring, som i Virkeligheden vilde betyde en Lønreduktion for de lavest lønnede Arbejdere i Landet, og Ministeren kunde ikke medvirke til Lovens Gennemførelse, hvis Underændringsforslaget blev vedtaget.

Ved Afstemningen forkastedes Underændringsforslaget med 61 Stemmer mod 34, medens Udvalgets Ændringsforslag om Lovforslagets Ny-Affattelse vedtoges, og i den saaledes